

ТЕЛЕВІЗІЙНЕ ІНТЕРВ'Ю ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНОГО ПРОСТОРУ

Бєбих Ілона

*здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти
Приватного вищого навчального закладу
«Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»*

Миронюк Валентина

*кандидатка філологічних наук,
доцентка, завідувачка кафедри теорії і
методики журналістської творчості
Приватного вищого навчального закладу
«Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука»
м. Рівне, Україна*

Найпоширенішим способом збору інформації є інтерв'ю. Деякі вчені вважають, що цей метод дає приблизно 80% необхідної журналісту інформації. Розуміючи відносність цього відсотка, можна визнати, що найбільш визначальним джерелом інформації є ефективність комунікації ЗМІ з людьми, які є учасниками поточних подій. Бо завдяки інтерв'ю журналіст отримує «леву частку інформації».

Інтерв'ю для телевізійних новин зазвичай записують і транслюють пізніше. Вони включають репортера та знімальну групу (хоча іноді це одна й та сама особа). Відповіді на запитання даються на камеру, а потім відзнятий матеріал редагується, щоб включити один або два звукові фрагменти, щоб проілюструвати або додати контекст до історії, яка буде транслюватися як частина випуску новин пізніше [2, с. 24].

Жанр інтерв'ю займає одну з провідних ролей у сучасних ЗМІ. Він всюди присутній у періодичних та інтернет-виданнях, на радіо та телебаченні. Безумовно, у науковому середовищі жанру інтерв'ю приділяється велика увага. І кожен дослідник намагається поглянути на інтерв'ю з різних сторін. Тому жанр має такий широкий спектр ознак, цілей, побудови тексту, структури матеріалу тощо.

Найважливішими і незамінними перевагами інтерв'ю, як і ряду інших журналістських матеріалів, є актуальність, суспільна значущість. Завдяки радіо розширилися можливості жанру інтерв'ю, до нього приєдналася третя сторона – аудиторія, яка стала слухачем діалогу. На телебаченні інтерв'ю ефектне, оскільки джерелом інформації є не тільки звучне слово, але й невербальні засоби спілкування, а також середовище (інтер'єр, пейзаж, люди в кадрі тощо) [1].

Тертичний А. розглядає два види інтерв'ю: інформаційне та аналітичне [2, с. 21]. Кройчик Л. вважає, що «в сучасних медіа поняття «жанр» замінюється поняттям «текст» і відносить інтерв'ю до оперативно-дослідницької групи текстів.

Актуальність інтерв'ю зумовлена тим, що воно є стрижневим матеріалом номера. Інтерес до конкретної людини, її думки не зменшується. З одного боку, інтерв'ю виступає як самостійна форма подачі матеріалу в журналістиці. З іншого боку, отриману інформацію можна використовувати в новинах, повідомленнях, звітах або коментарях.

Інтерв'ю є невід'ємним елементом багатьох складних телевізійних форм. Залежно від завдання, яке ставить перед собою журналіст, розрізняють інтерв'ю-думку (висловлювання щодо будь-якої події) та інтерв'ю-факт (повідомлення про відому подію, факт).

Сучасні дослідники пропонують кілька методів створення інтерв'ю. У теорії журналістики радянського періоду було прийнято розглядати інтерв'ю у як спосіб збору інформації та жанр. Класичні вітчизняні підходи поділяють інтерв'ю на метод і жанр [2, с. 21].

Варто зауважити, що важливою жанровою рисою будь-якого інтерв'ю є його діалогічний характер. Тематична різноманітність такого популярного нині жанру як інтерв'ю в друкованих та електронних ЗМІ визначається двома основними типами: 1) інтерв'ю у зв'язку з чимось; 2) інтерв'ю ні про що.

Отже, що журналістські матеріали мають переважно діалогічний характер, незалежно від того, притаманна їм діалогічна форма викладу (як в інтерв'ю, або, скажімо, у бесіді) чи ні. Автор журналістського матеріалу в багатьох випадках безпосередньо звертається до читача, або ж аргументує для нього щось важливе у своїй свідомості як для співрозмовника. Саме тому в журналістських текстах багатьох жанрів порушуються конкретні питання, пропонуються на них відповіді, наводяться докази на користь тої чи тої точки зору і висувуються контрдокази тощо, що створює ілюзію взаємообміну думками з читачем.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бахурська Р. Інтерв'ю як жанр: мовностилістичні засоби. URL: <http://publications.lnu.edu.ua/collections/index.php/teleradio/article/view/701> (дата звернення: 26. 03. 2024)
2. Горбова І. Жанрові модифікації інтерв'ю у сучасній журналістиці. *Вітражі: Збірник матеріалів викладацько-студентських наукових семінарів*. 2019. Випуск № 5. С. 21-24.
3. Сторож В. Телевізійне портретне інтерв'ю: структура, специфіка роботи журналіста. *Журналістика й мистецтво слова: збірник наукових статей*. 2019. Випуск № 11. С. 197-202.